

blit skal jeg kun nævne et eneste lille Bærl, det hedder: Veiledning til Behandling af naturlige Østersbanke og Anlæg af nye af S. Rasch, Christiania 1866. I dette Bærl nævnes, at den 4de Januar 1864 afgav Kapitan G. Nustin fra Canterbury for den til de irske Østersifteriers Underfølgelse nedsatte Kommission ved Mødet i Westport følgende Forklaring. Denne Forklaring er nærmere anført. Jeg tør ikke oplæse den, deruil er den for lang, men et Par enkelte Sætninger tør jeg bede den høitærede Formand om Til-ladelse til at oplæse. Denne Mand var Cier af Østersbanke, og han udtaler blandt An-det: „Den eneste praktiske Maade er dog es-ter min Mening at skaffe Jnglen en ren Grund og virksom Beskyttelse. Grunden kan alene holdes ren ved stadig Skrabning for-inden Vegetiden og derved, at man forsynes Banken med rene Muslingeskaller, Pottefaar, sønderbrudte Tagsten og Smaasten. Den nu gjældende Lov, som forbyder Skrabning paa Bankerne fra April til September, er saare skadelig, thi det er netop i denne Tid, at der er stærkest Gro i Søen, og dersom det i denne Tid ikke er tilladt at bruge Skraben for at bortskaffe Soplantterne og Østersens Njender, maa Banken utvivlsomt lidt efter lidt ødelægges. Den velgjørende Virkning af ofte gjentagen Skrabning har vist sig ved Whitstable“. Forfatteren fortæller videre og anfører Exempler paa, hvorledes Bankerne have ligget øde, men ved Skrabning igjen ere bragt paa Fode, naturligvis under den Pleie og Kultur, som dertil hører. Jeg skal indfræuke mig til her i Thinget at nævne dette ene Exempel. Jeg har andre Steder set det Samme fremsat, og naar man netop godtgjør, som det faktisk sker ved Forsøg, der ere foretagne gennem en lang Aarrække, at det fører til Maalet og ganske prægtig og særdeles rigelig fører dertil, saa kan man ikke saaledes uden videre paaslaa, at der in-gen Mening er deri, eller at det er en The-ori, der ikke har Noget paa sig. Som sagt, dersom ærede Medlemmer skulde interessere sig for at studere Østersavlens og hvad der-med slaar i Forbindelse, skal det glæde mig, hvis de Herrer henvende sig til mig, at op-give dem en Del af den Literatur, som an-gaar denne Sag.

Jagt: Den ærede sidste Taler gjorde et lille Streiftog til Loven angaaende Siller-hedsforanstaltninger med Hensyn til Damp-mastiner. Jeg skal indrømme, at det var under Forhandlingerne om dette Lovforslag, da den høitærede Justitsminister erklærede, at han selv slet ingen Forstand havde paa

denne Sag, at den nævnte Rigsdagsmand havde Fortjænstet af under Navn af Siller-hedsforanstaltninger at have indført et Slags kogende Springvand, som jeg ikke har hørt, at Nogen har været vel tilfreds med. Det skal jeg imidlertid ikke videre komme ind paa, da det ikke foreligger til Behandling, og det heller ikke af den høitærede Formand vilde blive tilladt nærmere at omtale det. Jeg skal kun bemærke, at hvad det ærede Medlem iøvrigt omtalte i den Henseende, var fri Fantasi. Derimod skal jeg med Hensyn til den foreliggende Sag hævde, at hvis det vir-kelig forholder sig saaledes, som i mange Ti-der har været almindeligt antaget, og som det er paastaet at være stadfæstet af Erfar-ingen, at nemlig Østers ved at rives løs fra sin Moderplads taber i sin Forplantnings-dygtighed — hvis det stadfæstes, saa er det et Spørgsmaal af allerstørste Betydning, at den Theori ikke kommer til Udførelse, som den ærede Rigsdagsmand forsvarede, nemlig at Bankerne stadia skulle skræbes. I Limfjorden er det i ethvert Tilfælde antaget, at det var en uheldig Methode, gennem hvilken man frebede Bankerne i den senere Forpagtnings-periode, nemlig ved at indskrænke Fædningens bestemmelse og indskrænke Fisteriet til, hvor der kunde findes et vist Antal Østers pr. Baad om Dagen, hvilket altsaa havde til Følge, at man overførte og overkræbede Ban-kerne, løste Østerserne og spredte dem paa Bunden blot for at komme til Kundskab om, hvor mange man der kunde fiske paa en Dag. Hvis den af mig hævdede Anskuelse skulde vise sig at være rigtig — hvilket jeg selvføl-gelig ikke tør paasaa, jeg kan kun henholde mig til de Erfaringer, der ere indhentede baade tidligere og nu — saa er det givet, at saa maa Fædning til, og det er saa et Tidsspørgsmaal, om man overhovedet kan opnaa Forbedringer i Østersavlens. Som et Fingerteg, der ogsaa synes at tale for den af mig hævdede Anskuelse, skal jeg nævne, at medens der er Mange, som have faaet Kon-cession paa Anlæg af Østersbanke baade i Kattegat og Lillebælt og utallige andre Ste-der, har man endnu ikke hørt, at nogen af de der indlagte Østers have formaaet at for-mere sig. (Bet h: De ere gaaede til Grunde.) Ja, de ere gaaede til Grunde, hvilket altsaa stadfæster min Anskuelse, at naar de løsrives fra Moderpladsen, tabe de Forplantnings-dygtigheden. Under alle Omstændigheder er dette jo et Spørgsmaal, som er af afgjørende Betydning for Østersens Bevarelse, og det gaar ikke an paa de af den ærede Taler fremsatte Paastaaender at basere vore fremtidige Fædningensbestemmelser for Østerserne. Det maa undersøges ad en af de Veie, som den